

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la pos și la librării.

Epistole nefrancate se re-usc. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici a 5 cr. se vënd la » Tipografia », soc. pe acțiun

Nimeri singuratici a 20 bani se vënd la librăria G. Cârjan, Ploegti

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“

Cu 1 Iulie 1899 v. încep
noue abonamente lunare, ouar-
tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sînt rugați
a grăbi ou reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expe-
diție a foil.

Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare înouee ou prima și
se termină ou ultima lunei, după
stilul vechiu.

Abonamentul anual costă	14 fl. — cr.
Abonamentul semestral	7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral	3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă	1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abo-
nenți, oa adresele se fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sînt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fășile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea

Pasivitatea noastră.

IV.

(trp.) Nu în chip de demonstrație
în contra statului ungur, — cum zic con-
trarii nostri politici, — ci din amară
dar' absolută necesitate ne-am pus în
pasivitate și ne-am exchis din legisla-
țiunea ungură și din vieța publică,
după-oe ne-am convins în modul cel mai
evident, că între actualele împrejurări,
pe lângă actualul sistem de guvernare,
cu o lege electorală elastică și cu un
mod de executare și mai elastic, — pen-
tru poporul românesc nu este loc în
parlamentul țerei, pentru-că e scos cu
puterea din cadrele constituționalismului.

Dacă era intențiunea noastră să
demonstrăm, am fi decretat pasivitatea
din capul locului, pentru toți Românii
de sub coroana Sfântului Stefan.

Dar' n'am făcut-o.

Deși eram convinși, că nici în păr-
țile Ungariei și ale Bănăului nu vom
pute străbate ou candidați naționali ro-
mâni, în număr mai însemnat, potrivit
forțelor noastre numerice: totuși, pentru
a da dovezi de loialitate și de patrio-
tism, am decretat activitatea pentru
acele părți ale țerei, din motivul, că ți-
neam de oportun, ba chiar de lipsă,
să avem în parlament, fie cât de puțini
oameni, devotați causei noastre națio-
nale, cari să deo acolo expresiune dure-
rilor noastre și să nu înceteze a insista
pe lângă stăpânitorii nostri să-și schimbe
politica absurdă și nebulă de — des-
naționalisare.

Stabilind pentru Ardeal necesitatea
pasivității, și decretându-o în mod im-
perativ, conferența națională dela 1881
a enunțat deci ca conclud, că:

„pentru Românii din părțile
ungurene se recunoaște oportu-
nitatea de a participa la alegeri
și la dietă, pe cât le permite
legea și executarea ei onestă și
împrejurările locale, în scopul
de a scoate un număr posibil
de deputați naționali, cari în
sinul legislațiunei patriei să deo
exact expresiune tristei situa-
țiuni în care ne găsim și să stă-
ruiască la revizuirea legilor rele
și la mai loială executare a ace-

lora, întră îndreptarea actualei
situațiuni“.Ne-am conformat întră toate ace-
stui conclud.

Am intrat în luptele electorale dela
1881, cu toată energia, cu toate forțele
morale de cari dispuneam, și cu nemă-
ginitul dor de a trimite din părțile un-
gurene și bănățene barem câțiva bă-
bați naționali la dieta maghiară, ca
acolo, în plin parlament, să le spună gu-
vernărilor nostri, că politica noastră
nu e dușmănoasă patriei comune, de a
cărei soarte ne interesăm și noi, poate
mai mult și mai bine decât contrarii
nostri politici, și că tocmai ei îi perici-
tează existența, cu politica lor de forță,
nedreptate, exploatare și înșelătorie față
de naționalitățile nemaghiare din țeară.

Am pus candidați naționali în toate
cercurile electorale în cari aveam ma-
joritatea alegătorilor, dar' — am eșit
bătuți din această campanie electorală,
bătuți pe întreaga linie.

A căzut vechiul luptător parlamen-
tar, dl V. Babeș, la Sasca, cercul pe
care-l reprezentase în parlament cu în-
cepere dela 1861; a căzut dl P. Cosma,
la Beius, cerc asemenea sigur, pentru-că
dl Cosma îl reprezentase și mai înainte,
în mai multe rânduri, și au căzut și ce-
ialalți candidați naționali, toți, afară de
generalul Doda, pe care volnicile gu-
vernului Tisza nu l-au putut scoate din
fortăreața sa, din Caransebes.

Care a fost cauza acestui desastru?

Faptul, că față de candidații națio-
nali români, nu numai guvernul a des-
voltat cea mai energică acțiune, folosind
toate mijloacele iertate și neiertate, ci
chiar partidele, de altcum între sine
dușmănoase maghiare, și-au dat mână
și au luptat împreună în contra candi-
daților români. Ear' motivul acestei
comune acțiuni în contra Românilor a
fost tocmai decretarea pasivității pen-
tru Ardeal, care a supărat mult pe gu-
vernății nostri, precum și punctul prim
din programul nostru național, recla-
marea autonomiei Transilvaniei, care
i-a durut și mai rău, și le-a servit de
pretext ca să-și răsbune asupra noastră
și să ne scoată cu deservire din par-
lament.

Le știam bine acestea la 1884, când
cu ținerea conferenței naționale din acel
an, și totuși am menținut activitatea
pentru părțile ungurene și bănățene și
pe mai departe, pentru-că ziceam așa:
poate-că pentru alegerile trecute n'am
fost organizați și pregătiți din destul;
să mai facem o încercare nouă cu ac-
tivitatea parțială.

Am intrat deci și la 1884 în lupte
electorale, și de astă-dată am scos
trei deputați din urnă. Erau, generalul
Doda la Caransebes, V. Babeș la Sasca
și P. Truța la Baia-de-Cris.

Trei deputați naționali pentru un
popor de trei milioane!

La alegerile următoare din 1887
numărul deputaților nostri naționali s'a
reduc de nou la unul, la generalul
Doda, care a aflat însă de bine a nu
intră nici el în parlamentul maghiar, ci
a comunica, în memorabila sa scrisoare,
adresată presidentului camerei maghiare,
că nu se simte destul de tare să repre-
sente și apere singur întregul popor
român față de ceialalți 423 deputați din
dieta maghiară, pe acel »popor român,
care, cel puțin pentru acum, nu are loc
în cadrul constituției ungare“.

Conferența națională dela 1892 s'a
identificat întră toate cu vederile ge-
neralului Doda și de astă-dată a abstat
dela o nouă încercare cu activitatea, și
a decretat pasivitate generală, pentru
toți Românii de sub coroana Sfântului
Stefan.

E destul de clar și de evident deci,
că nu în chip de demonstrație în
contra Maghiarilor și în contra statului
ungar, ci — cum am zis — din abso-
lută necesitate am adoptat pasivitatea
generală, fiindcă nu am mai putut da
piept cu volnicile guvernelor maghiare

și fiindcă n'am voit să mai întrebui-
țăm armele noastre morale, în lupte
inegale, purtate în contra fărădelegilor
și în contra corupției, ajunsă în Ungaria
la renume european.

Pentru Românii din părțile un-
gurene și bănățene legea electorală nu
conține dispoziții speciale; e egală în
cuprins pentru toți cetățenii din acele
părți ale țerei.

Nu legea electorală, și nici aron-
darea cercurilor electorale, făcute și în
aceste părți de țeară în mod prea me-
teșugit, ci în primă linie, totală lipsă
de libertate electorală, cel mai cardinal
postulat al luptelor electorale, a deter-
minat deci conferența noastră națională
să decreteze pasivitatea și pentru ace-
ste părți de țeară, pentru-că conferența
a aflat, că e sub demnitatea noastră a
lupta pentru mandate, cari nu se pot
câștiga decât cu bani, sau stropite cu
sânge de om.

Dela sine urmează deci, că în mo-
mentul în care se va convinge confe-
rența noastră națională, că libertatea
electorală e asigurată și garantată în
părțile ungurene și bănățene, — nimic
nu o poate împede să ne revină de
nou la conclud dela 1881, și pentru
aceste părți de țeară să nu declare de
nou de necesară intrarea în luptele elec-
torale și eventuală intrarea în dietă.

Dacă Românii din aceste părți
cred, că acum pot intra în luptă electo-
rală, cu mai multe sorți de isbândă, n'au
decat să-și expună vederile și argumen-
tele în proxima noastră conferență na-
țională, care negreșit va ține cont de
ele și le va precumpni bine la aducerea
concluserilor sale.

Nu e exchisă deci posibilitatea, ca
conferența națională, să nu trimită pe
Românii din Ungaria și Bănat în par-
lamentul maghiar, dacă ei vor manifesta
dorința de a intra în activitate, în luptă
electorală. Dar' vorba e, ca confe-
rența națională să o decreteze,
pentru-că ea singură are drep-
tul a o decreta.

Ceea-ce ne preocupă; ceea-ce re-
clamă interesele partidului nostru și pe
lângă ce insistăm noi este deci: să nu
se facă propagandă pentru ideea ac-
tivității înainte de vreme, înainte de a
se fi pronunțat conferența noastră na-
țională în cauză, și să nu se lanseze
posibilitatea decretării activității pe
altă cale, nu prin conferența națională,
căci prin aceasta se atacă organizația
noastră politică și se sparge solidari-
tatea noastră, inaugurată cu atâtă în-
sufleșire în conferența dela 1881.

Conclusele conferențelor noastre din
trecut au putere de lege pentru noi și
ca dispozițiuni legale trebuie să le res-
pectăm.

Să nu stricăm organizația și să nu
spargem solidaritatea!

Tărfa partidului nostru național re-
sidă tocmai în solidaritatea noastră,
care observată cu strictețe, poate să ne
facă să nu ne temem, în cas de extremă
necesitate, nici de păduri de sulii, nici
de ploii de gloanțe; dar' odată spartă,
contrarul n'are să se mai gândească nici
la sulii, nici la gloanțe, dar' nici la alte
arme, mai puțin primejdioase, pentru-că
știe, că ne vom nimici noi singuri, în
luptele purtate între noi.

Să așteptăm deci convocarea con-
ferenței noastre naționale, care va aduce
rezoluțiunile cerute de interesele popo-
lului nostru; și să fim cu încredere în
conducătorii nostri, pe cari îi preocupă
tocmai chestia convocării conferenței
naționale.

Am tratat chestia, în articolele ace-
stea, din punctul de vedere al organi-
zației noastre de partid politic. O vom
trata însă și din celelalte puncte de ve-
dere, după-oe vom face cunoscute întâiu
părerile presei maghiare, exprimate în
jurul acestei chestii.

Sibiu, 12 Iulie n.

Activitate. Semioficioasă „Kel. Ért.“
scria Luni următoarele: »Din
incidentul ședinței de Marți a casei
magnaților mai mulți prelați români
vor veni în capitală, unde își vor
schimba vederile în chestia de preocupă
acum în mod deosebit pe Români, în
chestia abandonării pasivității. Pre-
lații sînt pentru „Kel. Ért.“ activității.
Vorba e, că „Kel. Ért.“ de unde
știe pozitiv, că prelații vor veni la
Budapesta și că sînt pentru activi-
tate? Nu cumva sînt citați la Buda-
pesta, ca să li-se impună propagarea
activității?

„PATRIA“ — ÎMPROCESUATĂ. Cu
toate-că baronul Bourguignon va avea în-
cercând să-și facă gîmăntanul, căci precum sună
informațiile »Patriei«, primite dela Viena, în
cercurile normative de acolo se cugetă la
revocarea sa din postul de president al Bu-
covei, — omul ține totuși să-și înmulțească
motivele cari au să facă pe Românii buco-
vineni să nu-l deo uitării. După cele trei-
sprăzece confiscări consecutive, a dat acum
în judecăt organelor partidului național
din Bucovina. L'a făcut patru procese de
presă. Bravo stăpânire liberală!

Din parlament. În ședința de
ieri, Marți, a casei magnaților s'a deschis
discuția asupra proiectelor de legi refe-
ritoare la pact. A vorbit contele Zichy
Nándor, pentru pact, declarând însă, că
ar dori să fie supuse proiectele de legi
votului parlamentar și dincolo, în Austria.
Baronul Prónay Dezső a vorbit în
contra proiectelor de legi, din motivul, că
prin ele se paralizează dezvoltarea in-
dustriei maghiare, de care Ungaria are
mare necesitate, acum, când agromonia
începe să fie insuficientă pentru popo-
rația țerei. De altă parte nu vrea să
spriginească absolutismul, care se întro-
duce în Austria cu ajutorul ș-lui 14. A
răspuns prim-ministrul Széll, combătînd
pe Prónay. După aceea casa magnaților a
primit proiectele de legi ca basă pentru
discuția pe articole, cu totalitatea votu-
rilor, minus unul, al lui Prónay.

DOLIUL RUSIEI. Se tele-
grafează din Petersburg că ma-
rele principe George, fratele Ta-
rului Nicolae II. și presumpți-
vul moștenitor de tron al Ru-
siei, a decedat subit în Tümann,
în etate de 28 de ani. Moartea
neasteptată a fost cauzată de o
vîrsare de sânge.

Salariile învătătoresii. »Alkotmány«
scrie, că noul episcop al Aradului, părintele Gol-
diș ar fi făcut demersuri pe lângă guvernul ma-
giar, ca speșele cultului, din cari se plătesc sa-
lariile învătătoresii, să nu le mai încaseze or-
ganele bisericești ci funcționarii comunali, și că
guvernul maghiar ar fi promis introducerea
acestei inovații în diecesă Aradului.

Dela Ligă. Sărbarea care era
să se facă ieri, Marți, la Ateneu, pen-
tru inaugurarea monumentului lui
Enăchită Văcărescu s'a amînat
pentru Sămbăta viitoare.

Programul Slovacilor. Programul Slo-
vacilor, stabilit din partea fruntașilor lor în
conferența intimă dela Văgüjhely, se compune
din următoarele patru puncte:

1. Executarea conștiențioasă a legii de-
spre egală îndreptărire a naționalităților.
2. Revisuirea grabnică a legilor bise-
ricești.
3. Introducerea votului universal și se-
cret la alegerile dietale, așa, ca fiecare co-
mună mai mare să voteze separat, acasă, cele
mai mici în grupuri.
4. Ștergerea virilistilor din legea comu-
nală și municipială și decretarea în lege, că
funcționarii publici nu pot fi membri în re-
prezentanța comunală sau comitatensă.

Programul acesta va forma ordinea de
zi la toate întrunirile publice pe cari Slovacii
le vor ține anul acesta, prin toate cercurile
electorale locuite de Slovaci.

Chestiunea „ajutorului“.
»Unirea« în prim-articolul din ultimul
seu număr exprimă nădejdea, că clerul
va continua mișcarea începută, ținînd
sinoade protopopești extraordinare.

Un atare sinod s'a ținut chiar și
în tractul Gherlei. Feste tot diecesă
Gherlei întrece cu atitudinea sa pe
toate celelalte. Se vor lăsa întrecute?

Perfecționarea pactului.

(S). Prim-ministrul austriac, con-
tele Thun și colegul seu dela comerț,
Di Pauli, au sosit ieri la Budapesta,
ear' pe mîne se așteaptă și sosirea mi-
nistrii austriaci de finanțe în capitala
Ungariei.

Totdeauna când ministrii maghiari
merg la Viena, sau ministrii austriaci
vin la Budapesta, e semnul că mașina-
ria dualismului nu funcționează bine
și că are trebuință de mici reparaturi.

Venirea ministrilor austriaci la Bu-
dapesta e adusă în legătură cu pactul
vamal și comercial, legat între Austria
și Ungaria, dar' încă neperfecționat. Se
zice că tot ar mai exista mici neînțe-
legeri între guverne, cari nu pot fi de-
lăurate.

Guvernul maghiar s'a degajat de
sarcina luată asupra sa, de a trece prin
parlament complexul de legi referitoare
la pact, căci probabil astăzi va termina
și casa magnaților cu votarea lor, ear'
mîne va pute lua dieta la cunoștință
acest »eveniment« important, începîndu-
și totodată vacanțele de vară.

Ar avea să urmeze deci sancționa-
rea și publicarea legilor, în Ungaria pe
calea obicinuită, ear' în Austria tot pe
calea acum obicinuită, adică pe temeiul
paragrafului 14 din constituție.

Terminul activării pactului era sta-
bilit în comună înțelegere pe 15 Iulie;
dar' terminul se va schimba acum și se
va amîna pe un timp nedeterminat.
Pentru aceea au venit deci ministrii au-
striaci la Budapesta, ca să exponeze
dela colegii lor maghiari consentimutul
amînării promulgării legilor referi-
toare la pact. Anume, activarea pactu-
lui în Austria pe baza ș-lui 14 din con-
stituție e un lucru nou, pentru care nu
există cas de precedentă și nici praxă
care ar pute fi luată din trecut, pentru
aceea guvernul austriac trebuie să fie
foarte precaut și cu deosebită băgare
de seamă la întrebuintărea ș-lui 14 în
chestia pactului.

Guvernul austriac a cerut dela res-
piru, ca să combineze bine lucrurile
înainte de a supune Monarhului spre
subscriere decretul imperial, basat pe
ș-ul 14 din constituția Austriei.

Mai este apoi încă o pedecă. Legea
referitoare la banca austro-ungară nu
poate fi promulgată înainte de a se pro-
nunța asupra ei adunarea generală a
băncei, care se va întruni abia la toamnă.

Așa se explică în mod semioficial
sosirea ministrilor austriaci la Budapesta.
După culise se vorbesc însă alte lucruri.
Se zice că s'ar fi încordat de nou ra-
porturile între guvernele M. Sale, și
anume din următorul motiv:

Ministrul austriac de comerț, dl
Di Pauli, a ținut zilele trecute o vorbire
în consiliul ce se ocupă cu chestiile in-
dustriale din Austria, și a explicat forma
și cuprinsul pactului. A zis între altele,
că dispoziția luată în lege, ca conven-
țiile comerciale să-și piardă puterea la
1903, e superfluă și nefericită, și guver-
nul austriac nu a aprobat-o din capul
locului, ci a luat-o simplu la cunoștință,
așa cum dator este să iee la cunoștință
tot ce îi comunică un stat străin, in-
dependent. A mai zis ministrul austriac
de comerț, că legarea convențiilor in-
ternationale numai pe 4 ani, până la
1907, e curată imposibilitate.

Va să zică, a desavuat cu deservir-
gire pe cei din Ungaria.

Natural, că guvernul maghiar a
răspuns imediat, prin coloanele lui »Pester
Lloyd«, ameninșând că: »dacă până la
anul 1903 nu se leagă o nouă alianță
vamală și comercială, drumurile noastre
să desfac cu deservire. Dacă Austria
nu recunoaște reciprocitatea, Ungaria
va proclama independența vamală“.

Ministri austriaci s'au spăiat de amenințările lui „Pester Lloyd”, inspirate de altcun de prim-ministrul Szell, și au venit la Budapesta să se explice.

Se poate deci, că acesta e adevăratul motiv al venirii ministrilor austriaci la Budapesta, și nu cel comunicat în mod semi-oficial.

Maghiarimea în Ardeal.

— Articol din „Pesti Hirlap”. —

„Până acum politica ardeleană a fost complet incidentală. Depindea dela eventualitate, ori dela capricii, ori apoi nici că era politică ardeleană. Ideea consecutiv pusă în plan era numai aceea, că maghiarimea Ardealului, anume se-cuimea, trebuie mântuită de sila și amarul emigrării în România. Această idee nebuloasă era aproape totdeauna în legătură cu năzuința, ca secuimea să ajungă din Ardeal în Ungaria, fie sporadic, fie în masse.

Kossuth a voit să colonizeze regiunile de husari seculiești din Ungaria sudică. Căngăii de fapt aici au fost colonizați. Baross a exportat pe băieții seculi în atelierele de stat ale industriei de ferării ori mașinării. Ear' în timpul mai nou a fost slevătată ideea, ca fetele seculiești să vină în serviciu în capitala Budapesta ori în alte orașe maghiare, ear' nu în București și peste tot în Orient.

Chestiunea e cu mult mai importantă de cum apare la prima vedere. Maghiarimea Ardealului e așa de puțină, că ori-ce politică greșită, care ar abate în direcție rea dezvoltarea națională a Ardealului, ar pute să tragă după sine consecunțe fatale. Din 2,251.216 locuitori ai părții de peste Dealul Craiului a țerei numai 698.000 sunt maghiari, pe când Românii sunt 1,300.000. Românimea formează deci aproape 57% din întreaga populațiune. De două-ori e mai numeroasă decât Maghiarimea ardeleană. Și numai secuimea formează unitate compactă, pe când restul de maghiarime formează numai insule foarte mici, aproape disparente printre marile masse române. În Făgăraș elementul maghiar face abia 5%, în Hunedoara 6%, în Bistrița-Năsăud 4.77%, ear' în Sibiu numai 2.92%.

Însăși aceste cifre indică direcția unei politici ardelene corecte. Nu este permis a scoate Maghiarii din Ardeal, ci mai curând a-i importa acolo. Maghiarimea Ardealului e așa de slabă, încât nu este permis a o slăbi și mai mult, ci mai mult a o întări cât mai în grabă. Emigrările în România trebuie împedecate la tot casul. Volnicia însă, ori abaterea emigrațiunii în direcție necorectă nu folosește nimic. Escadentul de populație seculiască trebuie să-și aple plasare în însuși Ardealul. Ba escadentul nici nu e de ajuns pentru întărirea maghiarimei Ardealului; de fapt este de lipsă a se face în Ardeal import de Maghiari.

Aceasta nu va să însemne, cum-că nici ca mijloc auxiliar interimar nu ar fi permis a recurge la modalitățile — deși greșite — de până acum. Dar' concepția politică cu privire la Ardeal nu poate fi alta, decât că elementul migrant al poporului seculiesc se nu meargă în Orient, ci se se așeze aci în Ardeal, și că mișcările migratoare ale unei părți a maghiarimei de dincoace de Dealul Craiului încă spre Ardeal să fie îndreptate. Toate acestea numai în două chipuri pot fi realizate: cu ajutorul politicii industriale și a celei agrare.

1. În ceea-ce privește industria, exemple practice dovedesc, că ocupațiuni industriale corăspunzătoare opresc pe loc o bună parte a emigrărilor. Aceasta e dovadă, că Seacuia, dacă i-se dă de

lucru, rămâne acasă. Ministrul de finanțe Lukács László încă de aceea a înființat fabrica de tutun din Sepsi-Sângeorgiu, că se probeze, că oare emigrarea fetelor seculiești spre Orient, adică ticăloșirea lor, nu cumva s'ar pute împedeca prin muncă cinstită? Experimentul patriotic al ministrului de finanțe a dat rezultate strălucite. Fetele se anunțau la muncă în număr cu mult mai mare, decât poate primi fabrica. Peste vre-o câțiva ani va pute primi cam o mie de fete și astfel cu atâtă va fi mai mic numărul acelor nenorocite, pe cari mizeria de acasă le alungă în nămolul moral al Orientului. Modalitatea împedecării emigrărilor este deci dată. Să se înființeze în Seacuime fabrici, mai ales de aceea, al căror program de lucru admite sistemul familiar. Industria de casă se-cuiască trebuie cu pricepere și capital ridicată la însemnătatea industriei mari. Se poate însă face ceva și nemijlocit. Ministrul de finanțe planuește înființarea încă a unei fabrici de tutun. Tîrgul-Mureșului ori Odorheiu-seculiesc s'ar simți fericit, dacă ar pute căpăta această fabrică. Lucrul principal însă, după-cum amintirăm, e aranjarea industrială a Seacuimei pe bazele industriei de casă. (Va urma).

Astra la Poplaca.

— Raport special. —

Despărțământul IV. — Sibiu — al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” și-a ținut adunarea generală Duminecă, în 9 l. c., în marea comună românească Poplaca.

La orele 8 dimineața a sosit comitetul despărțământului însoțit de mai mulți oaspeți din Sibiu, întâmpinați fiind la intrarea în hotarul comunei de 6 călăreți, dintre cari unul a binevenat pe cei sosiți.

Imediat după primirea oaspeților s'a început serviciul divin, celebrat de 3 preoți (Baca și Modran din loc și Goga din Rășinari). Răspunsurile liturgice le-au cântat înălțări 12 teologi din seminarul „Andreian”. Pe lângă popor în număr de vre-o 200 a luat parte la serviciul comitetului și oaspeții din Sibiu și anume: Protopopul Papiu, directorul despărțământului; Dr. E. Cristea, secretarul despărțământului; protonotarul Stroia, casar substituit; P. Cosma; Dr. Vecerde; asesorul Voilean; Dr. V. Bologa; Moța; învățătorul L. Negrilă etc.

După terminarea serviciului divin directorul despărțământului Papiu a deschis imediat adunarea generală, în biserică. Dar' lucru ciudat: cum înainta cu vorbirea de deschidere, poporul păcuri-păcuri părăsea biserica. Când apoi după vre-o jumătate oră a isprăvit vorbirea — despre scopul Astei, despre dezvoltarea noastră culturală — în biserică abia mai erau vre-o 60 țărani. Conform programului, secretarul Dr. Cristea a citit raportul anual despre activitatea despărțământului. Din acest raport remarcăm următoarele: Activitatea despărțământului a fost mult stagnată prin evenimentele din Sibiu (morte Metropolitului Miron, alegerea noului Metropolit etc....?). Mișcarea începută pentru a crea agenturi pe sate a rămas fără rezultat. S'au adunat însă o mulțime de proverbe, conform unei hotărâri a adunării trecute. Materialul adunat va fi aranjat în curând prin secretarul

Dr. Cristea. S'a raportat apoi despre intenția de a face o nouă arondare a despărțământului, așa ca comunele dincolo de Nocrihiu să treacă la despărțământul Agnita. Numărul membrilor în despărțământ sunt 80, dintre cari 7 fundatori, 19 pe viață și 46 ordinari.

Când a isprăvit secretarul cu cetera raportului — ținut de astfel în un stil cât se poate de academic — din popor abia mai erau 20—30 ascultători. Și acestia conversau și se înțelegeau în dragă voe, până-când dl protonotar comitatens Stroia, casar substituit a citit raportul despre cassă și a prezentat bugetul anului viitor.

A urmat apoi disertația frumoasă a dlui Ioan Moța despre „Fântâni fermecate”. Predată pe înțelesul tuturor și măiestrit întocmită cum numai dl Moța știe — se fi fost cine să o asculte era foarte instructivă și folositoare, căci prin ea se spunea țărănilor cum au să-și întocmească biblioteci populare — care le va fi ea și fântâniile fermecate, din cari pot să-și adape sufletul, ce trebuie să înseteze după știință și progres.

Din lipsă de ascultători a doua disertație ce era să o țină dl V. C. Osavadă despre „Îmbunătățiri economice în general și despre însoțiri în special” — nu s'a mai ținut.

Înainte de alegerea comitetului, notarul Milea din Poplaca a făcut laudabila propunere, ca să se supună dezbaterii comitetului central al Astei înființarea unui nou despărțământ la internatul școlii de fete a Astei, în care să se primească fetele din părănii mai săraci — pe lângă prețuri mai reduse, rezultate din o întreținere mai modestă. S'a luat la protocol.

În fine s'a ales în fuga mare comitetul despărțământului (director: protopop Papiu; casar: protonotar Stroia; membrii: director Cosma, asesor Voilean, Dr. Vecerde; suplenți: profesor G. Dima și Dr. Oct. Russu. Apoi delegați pentru adunarea generală a Astei: Dr. Vecerde și asesor Voilean) și apoi s'a închis adunarea prin o vorbire a directorului despărțământului ascultată de peste 5 țărani, se vede cei mai rezistenți din întreaga Poplaca și jur.

După adunare s'a dat un banchet aranjat de comuna bisericească și politică — în școală. Ca întotdeauna la Români, banchetul a fost foarte reușit, mai ales că era împodobit și cu vre-o 30 țărani, care în urma urmelor și-au călcat pe inimă și n'au mai părăsit mesele, cum părăsiseră adunarea culturală, — ba au fost atât de entuziasmați țărani, încât la mese întinse au rămas chiar și după plecarea oaspeților din Sibiu. În decursul banchetului s'au ținut mai multe toast. Oratori au fost: protopop Papiu, Dr. Vecerde, Cosma, notar Milea etc.

Cea mai hazlie notă a banchetului a fost o întinsă interpelație a mai multor țărani fruntași, cari doresc să știe, că oare dl Moța cu cât socotea că li-ar pute face fântâniile de care au trebuință în partea de sus a satului? Explicația acestei interpelări este, că Poplăcenii stau tocmai acum pe chibzuri să zidească fântâni pentru apă de beut și auzind pe dl Moța disertând despre „Fântâni fermecate,

credeau că d-lui a venit să se ofere pentru zidirea fântânilor de cari au ei trebuință.

..

Dacă faptele raportate aici s'ar fi întemplat prin Seacuime sau dela Dobrițin încolo, am avé motive de ris și de distracție amuzantă, dar' prin faptul că ele s'au întemplat în Poplaca, în o comună curat românească situată abia la 6—7 chlm. dela sediul Astei ne umplu inima de amărăciune și ne fac să credem că țărani nostri, nici cei mai apropiați de centru nu au înțeles încă scopurile și intențiunile Astei. Și pentru ne-priceperea asta noi credem că sunt vinovați în primul rînd conducătorii poporului și apoi conducătorii despărțământului și cu ei membrii din comitetul central. Cesti din urmă pentru-că nu dau sfaturi prielnice și nu caută să facă barem adunările despărțământelor mai accesibile pentru țărani, — ear' cei dintâi pentru-că în mijlocul poporului fiind nu-i prepară îndeajuns, ca să înțeleagă rostul Astei.

Adunările despărțământului în loc să fie aproape în total ocupate cu lungi și obositoare cuvântări de deschidere și cu rapoarte prea puțin interesante pentru țărani — ar fi mai potrivit cred să fie prefăcute în cursuri improvizate pentru a da sfaturi practice în ale progresului și a desfăta prin cetiri frumoase pe țărani nostri. Și apoi ar fi foarte potrivit, ca la astfel de adunări să nu se pună prea mult hiperzel în adunarea de membri noi și încassarea de taxe. Toate aceste să se facă cu câteva zile înainte de adunare. Căci ce folos e pentru Astra ca asociație culturală, că dela Poplaca s'au adunat 146 fl. (dela 8 membri pe viață și 23 ajutători) și apoi rezultatul moral este sub zero!?

Bine să grijim, ca nu cumva să pierdem din vedere țința ideală — pentru-ca să avem materie brută. VIII.

Adunarea pentru teatru național.

Convocare.

„Societatea pentru crearea unui fond de teatru național român” își va ține adunarea sa generală din estan în opidul Seliște (comit. Sibiu), în zilele de Duminecă și Luni, în 18/30 și 19/31 Iulie a. c. cu următoarea

PROGRAMĂ:

I. Ziua primă, Duminecă, 18/30 Iulie.

1. Președintele va deschide adunarea generală la 10 ore a. m. 2. Se aleg 2 notari pentru ședințele adunării. 3. Secretarul va citi raportul comitetului societății asupra lucrării sale dela adunarea generală din urmă. 4. Se alege o comisiune de 5 membri pentru propuneri și raportul comitetului se predă acestei comisiuni spre examinare. 5. Casarul societății va citi raportul despre starea casei și sporul dela ultima adunare încoace și peste tot despre averea societății. 6. Se va alege o comisiune de 5 membri pentru examinarea raportului casarului. 7. Se va alege o comisiune de 5 membri, cari în înțelesul §-lui 4 din statutele societății vor căștiga membri fondatori, ordinari și ajutători pentru societate. 8. Se vor citi discursuri corăspunzătoare scopului societății sau de altă materie literară, ce

sunt a se însinua președintelui înainte de adunare. 9. Președintele închide adunarea.

II. Ziua a doua, Luni, în 19/31 Iulie.

1. Președintele deschide ședința și protocolul ședinței precedente se va citi și autentica. 2. Raportul comisiunii pentru căștigarea membrilor noi. 3. Raportul comisiunii asupra socotelilor casarului. 4. Raportul comisiunii asupra raportului comitetului societății și însinuarea propunerilor în interesul fondului. 5. Se va decide locul și ziua adunării generale pentru anul 1900. 6. Întregirea comitetului. 7. Se va alege o comisiune de 3 membri pentru autentificarea protocolului din ședința II. 8. Președintele va închide adunarea.

Învățăm la această adunare generală a societății pentru crearea unui fond de teatru național român pe toți membrii fondatori, ordinari și ajutători ai acestei societăți, precum și pe toți binevoitorii și spriginitorii culturii românești.

Din ședința comitetului ținută în Brașov, la 23 Iunie (5 Iulie) 1899.

Iosif Vulcan, Vasilie Goldis, președinte. secretar.

De pe la noi.

— Dela raportorii nostri. —

Bucium-seasa, 10 Iulie n. Pe ziua Sf. ap. Petru și Pavel sunt citați la judecătoria cercuală din Abrud mai mulți Români din comuna noastră, spre scandalisarea ori-cărui om cu bun simț.

Astfel se respectă serbările bisericești noastre, pe când față cu ale Jidovilor stăpânitorii sunt totdeauna cu considerații.

Folosească Prea Venerații nostri Arhieri astfel de știri spre a cere respectarea caracterului creștin al acestor țări. Eremitul.

Retegag, 11 Iulie n. Azi se sfirșește tîrgul Sănu-Petrului. Până aseară s'au vîndut peste 1200 vite cornute cu prețuri destul de bune, totuși mai ieftine decât înainte cu 3 săptămîni. Spun speculanții, că prețul vitelor va tot scăde până după Crăciun. Fînul il adună speculanți străini cu 1 fl. 13 cr. maja metrică. Reteganul.

Solgăbiru agent de steaguri.

Teaca, 11 Iulie. De vre-o câteva zile mereu vîd preoți de ai nostri intrînd și eșind dela prețură. „Și-or fi vidimînd cuitănte ungurești pentru aju-tor”? Poate — dar' unul 'mi-a spus următoarele:

„Am fost de 'mi-am comandat pentru școală un steag unguresc”.

Zice că toți preoții au căpătat poruncă în scris, dela dl Papp Zollán, protopretorul, ca în decurs de 8 zile să-și procure prin dînsul (!) câte un steag pentru școală, căci dacă în ziua de Sf. Ștefan nu vor arbora pe școală steag maghiar, vor fi pedepsiți cu maximul pedepsei.

Unii cu frica de pedeapsă se excusă, dar' pare-mi-se că alta ar fi pricina: teama, că nu vor mai căpăta ajutorul rușinos.

Dar' cum rămâne cu agentura, ce o face solgăbiru, de sigur pentru căștig material? Coresp.

Jidan susținut de Români?

Jibou, 10 Iulie n. În anul trecut devenind vacant postul de notar în cercul Chechișului, nefiind candidați români, a fost octroat un Ungur cu numele Soós Péter, care și mai nainte de aceea era notar în alt cerc cu ceva mai slab. Cum însă notarii unguri sînt fii predi-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

ÎNVIERE.

— Roman —

de Leo Tolstoi.

(Urmare).

— Aide, gezi acolo! — zise inspec-torul Maslovei. — Uite un condeiu și cer-neală. Știi să scrii?

— Știam odată! — răspunse ea cu un zimbet la adresa lui Nekhludov.

Apoi, după-ce-și ridicase puțin fusta și-și sumesese mîncile, se așeză la masă, luă cu energie condeii în mîca ei mîna, și, întorcîndu-se spre Nekhludov, earăși zimbînd, îl întrebă ce să facă?

El îi lămurî unde și în ce termini să iscălească.

— Și asta e tot? — întrebă ea după-ce sfirșit, privind rînd pe rînd pe Nekhludov și pe inspector.

— Mai am să vă spun ceva! — răspunse Nekhludov luîndu-i condeii din mîna.

— Ei bine! spune-mi!

Și deodată față i-se făcu serioasă, ca-și-cum un vis i-ar fi trecut prin minte,

sau ca-și-cum s'ar fi simțit năpădit de o toropeală.

Inspectorul se sculă și eși din cameră. Nekhludov rămase singur cu Maslova.

XLI.

Momentul hotărîtor în sfirșit venise pentru Nekhludov. El își reproșase într-una dela întîia sa întrevvedere cu Maslova, că nu îndrăznea să-și spună lucrul de căpetenie, care era intenția lui de a-și ispăși greșeala luîndu-o de ne-vastă.

Dar' de data asta, ori-ce s'ar fi putut întempla, el o să-și spună tot!

Își mai luă încă odată hotărîrea, așezîndu-se în fața osînditei, în ceea-laltă parte a mesei.

Camera în care se găseau era luminoasă; și Nekhludov putu să observe pe îndelete chipul Maslovei; el vîzî cu-tele din jurul ochilor și a gurei, umflătura pleoapelor, înfățișarea generală de îmbetrînire înainte de vreme și de în-josire. Și se simți și mai mult pîtruns de tristeț și mila pentru ea se făcu și mai mare.

Așezîndu-se la masă așa ca să nu fie vîzut nici auzit de paznicul, care adusesse pe Maslova și care sta într'un colț de fereastră, Nekhludov se aplecă spre Maslova și-i zice:

— Dacă recursul în cassăție nu i-butește, vom adresa un recurs pen-tru grație împăratului. Vom face tot ce va fi cu putință.

— Ce nenorocire, că nu mai regă-sit mai curînd! 'mi-ai fi procurat un advocat bun! Pe cînd acela, pe care l'am avut, imbecilul, e toată pricina! Toată lumea îmi face complimente cu privire la d-voastră, — adăugă ea, și începî să ridă. — Ah! dacă s'ar fi știut în ziua judecății, că d-voastră mă cunoșteți, lucrurile s'ar fi petrecut cu totul altfel. Pe cînd fără asta... Ei bine, și-au zis ei, nu e decât o hoată!

„Cît de ciudată este ea astăzi!” — se gîndea Nekhludov. Și tocmai era să abordeze subiectul cel mare, cînd ea ear' îi luă vorba:

— Ascultați puțin ce am să vă spun... E în sala noastră o bătrână, pe care nimenea nu poate s'o vadă, fără să nu se minuneze.

O mică bătrână extraordinară, cum nu se pot vedea două la fel. Și uite că au osîndit-o, Dumnezeu știe pen-tru-ce, și pe ea și pe fiul ei; și toată lumea știe, că ei sînt nevinovați; și i-au acusat că au dat foc!

Ea auzind că vîd cunosc, 'mi-a zis: „Spune-mi, porumbița mea, să vor-bească cu fiul meu; el îi va lămurî tot!” Mașov și numele lor de familie.

Dacă ați ști, o bătrână mititică așa de minunată! Se vede cît de colo, că ea nu-i vinovată.

Nu-i așa, scumpul meu, că o să te ocupi de asta? — zise ea privind-l în fundul ochilor cu un zimbet familiar.

— Foarte bine! o să mă ocup! — răspunse Nekhludov din ce în ce mai surprins că o găsește așa de ex-

pansivă. — Dar' să vă vrea să vorbesc cu d-voastră de o afacere personală. Vă aduceți aminte ce v'am spus de data ceealaltă?

— 'Mi-ai spus atâtea lucruri atunci! Ce 'mi-ai spus? — întrebă ea.

Ea îi zimbea într-una și își apleca capul, cînd într-o parte, cînd într-alta.

— V'am spus că venisem să vă rog ca să mă iertați, — zise el.

— Dar' da, e perfect. Nu am nimic ce să vă iert! Ați face mai bine...

— Mai am să vă spun, — urmă Nekhludov, — că vreau să-mi îndrept greșeala nu cu vorbe, dar' cu fapte. Sînt hotărît să vă iau de nevastă!

La aceste vorbe, fața Maslovei luă ear' o expresie de spaimă. Ochii nu-i lăcrămară și se ținură cu asprime într-ai lui Nekhludov.

— Nu lăpsea decât asta! — zise ea cu glas răutacios.

— Am simțământul că în fața lui Dumnezeu, trebuie s'o fac!

— Și eată-l că mai și vorbește de Dumnezeu, pe deasupra! Dumnezeu? Care Dumnezeu? Ați fi făcut mai bine să vă gîndiți la Dumnezeu altă-dată, în ziua în care...

Și se opri cu gura deschisă.

Și Nekhludov simți atunci, pentru întîia-ora, puternicul miros de rachiu, care se exala din gura ei, și înțelese pricina însuflețirii ei.

— Liniștește-te! — îi zise el.

— N'am trebuință să mă liniștesc! Crezi că sînt beată? Ei bine! da, sînt beată, dar' știu ce zic! — replică ea dintr'odată, și tot sîngele i-se urcă în față. — Eu sînt o femeie publică, osîndită la ocnă, și tu un senior, un prinț. N'ai nici în elin, nici în mîncă cu mine. Du-te la prîntesele tale!

— Ori-cît de erud îmi vorbești, cuvintele tale sînt nimic pe lângă ceea-ce simt eu însumi, — răspunse foarte încet Nekhludov tremurînd; — tu nu-ți poți închipui până la ce punct am conștientă de greșeala mea cătră tine!

— Conștientă de greșeala ta! — reluă ea cu un ris răutacios. — Tu nu aveai conștientă, cînd 'mi-ai străcurat acele o sută de ruble!

— Știu, știu; dar' acum, ce e de făcut? Acum, m'am jurat să nu te părăsesc. Și ce-am zis voui face.

— Și eu îți spun că n'o vei face. — Katioșa! — zise Nekhludov cer-cînd să-și iee mîna.

— Nu mă atinge! Sînt osîndită la ocnă și tu un prinț; tu n'ai ce căuta aici! — strigă ea nebună de mînie, re-trăgîndu-și mîna.

— Du-te de-aici! — reluă ea. — Te detest, totul în tine mă desgustă și ochii tăi mici, și chipul tău lăcitor de gră-sime! Du-te! Du-te de-aici!

Și printr-o mișcare repede, ea sări în picioare.

(Va urma).

lecții ai stăpânirii, același notar a fost avansat după un an în alt notariat, al Zolnocului, și mai bogat. Acum pe 14 l. c., e defunct termen de alegere nouă în notariatul *Chechizului*, care astă-dată în lipsa de concurenți români valoroși e expus să fie extradat pe mâna unui aspirant *jidan*. Se svonește chiar că doi domni români pentru argintul lui Jida s'ar fi angajat să conlucre la reușita aceluia Evreu.

Mi-a spus chiar un preot din cere, că unul dintre amintii domni nu s'a rusinat a-l recomanda cu stăruință pe respectivul candidat evreu.

Îi fac însă atenție pe respectivi evreii, să nu vadă de alte treburi mai cinstite, se-nu-nu compromită inteligența, căci stranic vor avé se-și ispășească nerușinarea aceasta în fața opiniei publice românești.

Neputând alege un Român, trebuie ales unul de care e prospect să poată scăpa mai în grabă, ca astfel să li-se deschidă ocaziunea de a-și alege altă-dată notar pe plac, la nici un cas însă se nu voteze pe Evreu. **Coresep.**

Cronica zilei.

Sibiu, 12 Iulie n.

Memento. 15-16 Iulie: Adunare învătătoarească în Moneasa (Mehăza, Arad).

16 Iulie: Adunare învătătoarească și petrecere tinerimei în Bănișor (A-Bân). — Petrecere în Năsău și adun. desp. Astrei. — Petrecere în Sântoana. — Despărțământul V. (Seliște) al Astrei, adunare în Poiana.

Consistorul plenar gr-cat. dela Oradea-mare, ținut în 4 Iulie, se zice că a fost foarte slab cercetat. În chestiunea gravă a *ajutorului* de stat se zice că numai părintele protopop G. Șuta și-a ridicat cuvântul; cu ce rezultat, nu se știe. Bătător la ochi, că numai 5 inși au recurs să fie primiți clerici. — Va să zică *amorfire* și mai departe în diecesa Orăzie??

La seminarul teologic-pedagogic din loc încheierea solemnă a anului școlar s'a făcut ieri în prezența I. P. S. Metropolit *Măciuan*, care a ținut elevilor o frumoasă vorbire. Din partea corpului profesoral a vorbit dl Demetriu Comșa.

Botez în familia Țarului. Duminică s'a săvârșit în Petersburg cu mare pompă botezul fiicei Țarului. Mica mărăducesă a primit în botez numele *Maria*.

Pentru masa studenților dela școlălele medii gr-or. din *Brasov*, au dăruit dd: Alexiu Oniș 1 fl., Petru Broșteanu 1 fl., Moise Brumboiu 3 fl. și Vasile Mereș 1 fl.

Dr. V. Babeș din București a fost invitat de către dl profesor Launelorgue, președintele celui de al treizecilea congres internațional de medicină, să participe la numitul congres, ce se va ține la Paris în zilele dela 2-9 August 1900, al cărui vicepreședinte a fost numit.

Despărțământul „Mociu” al Astrei, cu a cărui reactivare fusese însărcinat din partea comitetului central dl Ioan Moldovan, protopop gr-cat. al Călinei, și-a ținut adunarea în 6 Iulie n. în *Mociu*, cercetată fiind mai ales de frunțașii de prin comunele vecine, dar și din departări mai însemnate a fost public în număr destul de frumos. S'a înscris ca membru pe viață cu taxă de 100 fl., Ioan Dan, medic în Mociu; membri ordinari 15 și membri ajutători 8. În comitet au fost aleși: Ioan Moldovan, prot., președinte, ear' membri: preoții Andrei Voda, Simeon Ciuca, Ioan Bozac și Vasile Șuteu.

Reuniune de lectură. Inteligența și poporul econom din comuna *Maier*, cercul Rodnei, comitatul Bistrița-Năsăud, setos de progres, s'a întrunit în 17 Februarie a. c. în adunare constituantă și a decis cu însuflețire înființarea unei *Reuniuni de lectură*.

Statutele au primit în 31 Maiu a. c. sub nrul 31.267 V. b. învătătoarească prescripă în lege din partea dlui ministru de interne. În sensul ș-ului 5 din statute poate intra în Reuniune ca membru fondator ori-care individ ori corporațiune, care plătește odată pentru totdeauna în favoarea Reuniunii taxa de 20 coroane, ori donează cărți de această valoare. Subscriși roagă onoratul public să binevoiască a încuraja și sprijini această tinăre întreprindere prin înscriere de membri fondatori.

Maier, în 7 Iulie 1898.
Lazar Avram, Dănilă Sânjoan,
președinte. secretar.
Exemplul dat de harnicii *Măiereni* e vrednic de a fi urmat.

Potop în Huedin. Luni s'a descărcat asupra Huedinului un mare povoiu care a durat dela 3 până la 5 ore după amiază. În multe locuri a lovit trăsnetul, ear' apele de pe dealuri au năvălit în puternice valuri înecând stradele. În multe case apa pătundea pe ferestri; locuitorii numai cu mare greu au scăpat de primejdie.

Răsplata muncii. Dl ministru al instrucțiunii publice din România a conferit dlor *Anton Colorian*, directorul școlăle normale de institutori din capitală, N. Cosăcescu, profesor de matematică la acea școală și V. Boryovan, compatriotul nostru, profesor de pedagogie, medalia *Răsplata muncii* el. I.

Învățătorului *Kiricescu* din jud. Gorj, i-s'a conferit *Răsplata muncii* clasa II.

În Timișoara se va înființa în curând o fabrică de bumbăcării și pălării. Ministrul de comerț a promis sprijin material și moral pentru introducerea acestor nouă ramuri de industrie în metropola Bănățului.

Din Lipsca. Seminarul român de acolo a aranjat în 10 Iulie n. o excursie de vară, la care au luat parte toți membrii seminarului, precum și dintre membrii de odinioară d-nii Dr. phil. el. jur. Sancewici, profesor univ. în Rusia și noii doctores în limba română Dr. St. Stinghe, Dr. A. Storch și Dr. E. Neuman.

Expoziția „Volta” din Como, aranjată din prilejul jubileului centenar al marelui fizician, a ars de tot Sâmbătă. Paguba se urea la 8 milioane dolari.

Derailare de tren s'a întâmplat Duminică în apropiere de gara *Praterstern* (Viena). Trei călători au primit contuziuni grave.

Orcan și grindină. În Timișoara și jur a băntuit Luni după amiază mare orcan împreună cu povoiu, după care a bătut peatră în mărirea ouălor de porumb.

Omor din negrijă. Lazar Moldovan din Bandul-de-Câmpie își proba pușca de vânător. Pușca s'a slobozit pe neașteptate și glonțul a nimerit în inimă pe fetișoara *Margareta Mesaros*.

Morți în flăcări. Gemenii de patru ani, Francis și Iosefa, ai lui Blasiu Hegedus din Remetea se jucau cu chibrituri în șură. Șura a luat foc, ear' băieții au ars scum.

La congresul orientaliștilor, ce se va ține la Roma în Octomvrie, aproape 40 Români au aderat, prin dl V. A. Urechia. E vorba că acești membri ai congresului se depună la *columna lui Traian* o coroană de bronz. — (De ce de bronz, și nu de brad verde din Carpați?)

Minciuni ungurești. Patrioticele, îndeosebi „*Egyetértés*” și „*Magyarország*”, debitează cu o lungă serie de minciuni. Un individ, Pintya, făcea pe detectivul poliției din Budapesta, menit să spioneze mișcările tinerimei române. Pe baza rapoartelor sale au urmat toate măsurile luate de poliție în contra universitarilor români din Budapesta și de sigur și societatea „*Petru Maior*” lui are se-i mulțumească șicanele din anii trecuți. Pentru serviciile sale de spionaj neroficivul *Pintya*, la intervenirea capitănelui de poliție, în 1896 sub nrul presdial 420 a fost distins cu cea mai înaltă recunoștință (legfelsőbb elismerés), ear' în urmă, tot ca răsplătă a serviciilor, a fost aplicat în secția de naționalități.

S'a întâmplat însă, că acest confident al lui Jeszenszky anul trecut a fost descoperit ca falsificator de documente publice și osândit la 8 luni de temniță. Acum patrioticele se lapădă de el și ni-l dau nouă Românilor, afirmând că a fost agitator valah și că după eliberarea din temniță a plecat în Ardeal să-și continue „meseria de agitator”.

Maghiarii trebuiau să știe dela început că un reneat, care ia o însărcinare așa de rușinoasă, nu poate fi om de omenie. Dar' acum, că l-au primit în slujba lor, ție-și-l, noi n'avem nimic cu el.

Foc mare în Focșani (România) s'a iscat în 7 Iulie din cauza negrijii unui băiețel ce se juca cu chibrituri. Afară de multe edificii cari au ars împreună cu toate obiectele din ele, și-a aflat moartea în flăcări și nenorocitul băiețel care pricinuse primejdia.

Știri mărante. În Cinci-biserici zidarul Stefan Koyács a luncat de pe coperișul bisericii reformate. A fost dus în spital trăgând de moarte.

— În Iași, în ședința dela 6 Iulie a consiliului comunal a fost ales primar dl *Bădău*.

— În Teheran (Persia) împiegații băncei rusești au furat din bancă trei milioane de florini. Cassarul a dispărut, dar' ceilalți sunt arestați.

— În Cluj și împrejurime a erupt de nou ciurma porcilor.

POSTA REDACȚIUNII.

Dlul B. A. în I. Nu împărtășim vederile d-tale, dar' îți vom publica observările, ca să se discute afacerea. Dl R. voește bine și binele se poate și realiza ușor, numai vine de a-l porni trebuie. Peste tot preoții nostri trebuie să se bucure văzând cum unii încep a se interesa de îmbunătățirea soartei lor.

Richiteanul. — Se va publica.

Di Iuliu Stettenheim. — pe care de altfel n'avem onarea a-l cunoaște personal, — locuște în Berlin, și e un recunoscut umorist

de spirit, ale cărui foiletoane se cetese des prin ziare nemțești. Ai drept: cugetarea lui, publicată în nrul 139 al „*Tribunei*”: „Dumnezeu a făcut lumea din *nimic*, astăzi ni-se pare că ea se face de *nimic*” — e aceeași cu ideea exprimată de dl *Sextil Pușcariu* în epigrama de pe ultima pagină a volumului său *Juvenilia*:

Lumea-i din *nimic* făcută,
— Astfel filosofii zic.
Nu știu, însă ved că astăzi
Ea se face de *nimic*.

Cu toate acestea nu admitem că ar fi o plagiată dintr-o parte ori alta. „Cugetarea” lui Stettenheim a fost tipărită, în nemțește, înainte de apariția volumului „*Juvenilia*”. *Vatra*, unde a apărut mai întâi epigrama dlui Pușcariu sub titlul „*Din și de...*” n'a cunoscut-o Stettenheim; peste tot nu credem să știe Neamțul (ori Ovruul) românește. — Cât pentru dl Pușcariu, el deasemenea n'a cunoscut pe Stettenheim, cel puțin „cugetarea” asta nu. „Ți-o garantăm. Vorba e, că „cugetarea” cuprinde un adevăr așa de comun și universal, încât se poate întempla să fie exprimat deodată în 4 colțuri ale lumii de patru-ori mai mulți observatori, fără să se *plagieze*. Magna ingenia conveniunt.

VIAȚA SOCIALĂ.

Concert și petrecere în Ocna-Sibiului.

Ieri s'a ținut în salonul de cură dela băile Ocna-Sibiului un concert și petrecere, aranjat de inteligența română din Ocna-Sibiului, cu concursul unui grup de teologi din seminarul „*Andreian*” din Sibiu.

Corul teologilor a executat precis și dragut toate punctele programului de concert — laudă conducătorului lor dlui teolog Herța. După concert s'a jucat piesa teatrală „*Nu te juca cu dracul*”, de I. Negruzzi. Toate rolurile au fost bine preluate, cu deosebire s'a distins d-șoara învătătoare din Ocna și d-șoara Cristea tot din Ocna.

După teatru a urmat dansul, început cu o mândră horă și continuat cu multă vioiciune până în zorile dimineții.

Petrecerea a fost bine cercetată — de peste 200 persoane și rezultatul atât moral cât și material a fost multumitor. **Viii.**

MAI NOU.

Din Serbia.

În Belgrad și asupra jurului s'a proclamat starea de asediu. Măsura aceasta s'a luat în urma desvărilor ce s'au făcut cu ocaziunea investigațiunii în chestia atentatului.

Se afirmă, că în curând se va institui în Serbia un *regim militar*.

Din Budapesta.

Astăzi s'a cetit în dietă și în casa magnaților rescriptul regal, prin care parlamentul maghiar e prorogat până la 28 Septemvrie n.

ECONOMIE.

Cireșele.

(Urmare și fine)

Vin de cireș. Se iau cireșe negre și mai acre. Se curăță coadele și se zdrobesc împreună cu simburii, apoi se lasă să se fiarbă la un loc. Când amestecul are o culoare vînăsoasă se pune în materie pentru 50 chlgr. din alcool must 2 chlgr. zahăr și 2 litre de alcool; apoi totul se pune în butoaie unde ferbe din nou. După 4 ore de ferbere se trage liquidul și se pune în sticle. Acest vin se poate păstra foarte bine mai mulți ani. În locul zahărului putem să întrebuițăm miera de stup.

Cireșiadă (cireșe cu rachiu). Pentru acest scop cireșele trebuie să fie frumoase și bine coapte. Se iau cireșele, li-se taie ¼ din coadele lor și apoi se pun într'un vas cu apă rece curată, unde se lasă 1/2 oră. După aceasta se scot cireșele din apă, se pun să se svințe pe o sită, și apoi se șterg cu o pânză curată. Se cântăresc cireșele și se ia pentru 1 chlgr. cireșe 200 gr. zahăr. Punem zahărul cu puțină apă și-l fierbem până se face sirup. Atunci punem cireșele în sirup și lăsăm să se fiarbă puțin amestecând încet și curățind spuma dacă se formează. După aceasta luăm vasul cu sirup și cireșe dela foc și le lăsăm să se răcească bine. Scoatem apoi cireșele din sirup cu ajutorul unei lingure cu care se ia spuma la bucatărie. Cireșele scoase le punem într'un borcan sau alt vas și turnăm peste ele rachiu câte 2 litre pentru fiecare chlgr. de cireșe. Peste rachiu și cireșe turnăm sirupul rămas, amestecăm bine și legăm borcanul la gură, sau dacă e un butoiuș cu un dop învâlit bine.

Tribuna Literară.

Chestiunea lui Dragoș.

Am regretat, că publicând „*Rectificările*” dlui Axente, s'au strecurat din partea autorului niște aserțiuni riscate, în paguba adevărului istoric și a bunei reputațiuni a bravilor Moși. Acum cel puțin chestiunea tradărei lui Dragoș s'a pus la dezbateri și nădăduim, că se va face lumină completă asupra ei. Mai jos publicăm scrisoarea dlui *Rubin Patița*, care a trăit acele vremuri, chiar în Câmpeni, și care spune unele detaliuri interesante, culese dela martori oculari. Rugăm pe toți cei-ce știu ceva privitor la chestie să se declare.

Eată scrisoarea dlui Patița:

Alba-Iulia, 9 Iulie n.

Domnul Axente Severu în numerii 114-117 ai „*Tribunei*” sub titlul „*Rectificări istorice*” cu autoritatea însemnată a persoanei sale dorește a-l scoate pe nenorocitul Dragoș drept martir, nu trădător. Nu sînt de această convingere. Și dacă Dragoș a suferit moartea, cred că aceea se poate atribui nu lacomiei Moșilor după galbinii lui, — cum vorbește dl Axente, — ci mai puțin purtării lui agresive și încrezute.

A pățit-o și el, ca mulți alții dintre noi, cari intră în *ape străine* și doresc a face servicii contrarilor nostri.

Eram și eu de față la adunarea poporului muntean convocată în Câmpeni din cauza venirii lui Dragoș în Munții-Apuseni. Adunarea s'a ținut în un troaș numit a lui „*Onu Chitului*” într-o Sâmbătă din luna lui Aprilie 1849. Era mult popor adunat din toată țeara *Țopilor* și mai toți bărbații erau înarmați.

În orele de după amiază s'a prezentat la acea adunare Iancu cu mulți tribuni și cu *Dragoș*. Acesta era de statură mijlocie, negriciu la față și stricat de vîrsat. Avea o barbă neagră, plină și scurt tăiată.

După-ce s'a deschis adunarea s'a dat cuvânt lui *Dragoș*, care pentru a fi bine auzit s'a suit pe o masă adusă acolo. În jurul mesei erau grupați toți tribunii, și cu un cuvînt întreagă inteligența Moșilor, cum și alți bărbați refuțați din România.

Cuvîntarea a fost lungă. Cuprinsul ei era *preamărirea* lui *Kossuth* și a armădiei ungurești, despre care zicea, că a scos din țeară pe toate cătanele nemțești. A vorbit de „*aghiaue*” (tunuri), de țaria Ungurilor și în fine a provocat poporul să depună *armele* și să nu aștepte ca Ungurii să-i nimicească, căci cei cari numai ieri-alaltăieri au lăsat coarnele plugului nu se pot măsura cu armadia *craului* unguresc.

Efectul vorbirii lui Dragoș a fost tocmai contrarul dela ceea-ce el aștepta. În popor se născu un tumult mare și se auziră strigăte: „*Nu ne trebuie pace cu Ungurii. În pînte cu el! În pînte! etc.*”

În cel mai departat loc din acel troaș deodată răsună o pușcătură, care, precum am aflat, a fost îndreptată asupra notarului comunal *Dani Ioanete*, care umbla printre popor pentru a-l sfătui să se dea păcii.

Tumultul și strigătele, dar' mai ales pușcătura a produs mare senzație între inteligență și tribuni. *Dragoș îndată se coborî de pe masă* și Iancu luându-l de braț l'a condus din adunare, urmat de tribuni, la casa lui *Ioan Corcheș*, unde au intrat tribunii și cu *Dragoș*.

Chiar în seara aceea s'au și dus toți la Abrud fără nici un scut de apărare, rămînând în Câmpeni chiar și garziști, cari erau în număr de vre-o 500, todeauna înarmați și la dispozițiunea *Iancului*.

Eu cred, că ținuta poporului din această adunare explică, de ce Iancu cu ai sei a mers la Abrud fără garda sa și presupun, că aceasta s'a întâmplat la cererea lui *Dragoș*, pe care-l va fi cuprins fiorile auzind strigătele „*în pînte cu el*”.

Multe zile nu am văzut în Câmpeni pe Iancu și pe tribuni, și poporul era în mare febră, așa căt chiar în ziua de *Sf. Paști* poporul a venit înarmat la biserică. De zidurile bisericii erau proptite puștile și lăncile.

În scurte zile a urmat apoi intrarea lui Hatvani în Abrud, care a prins pe toți Români — afară de Iancu, care noaptea a sosit în Câmpeni și îndată a făcut să se dea alarm prin tragerea în dungă a clopotelor dela biserică, prin tulnică, prin aprindere de focuri în virful dealurilor, de unde se auziau strigătele de convocare sub arme.

Dimineața întreg cîmpul din jurul Câmpenilor și Câmpenii erau plin de popor înarmat, pe care Iancu cu căpitani i-a luat sub inspecție. Cătră amiază au venit ca soli dela Hatvani *Begnescu* și *Andreica*, cari aduseră o epistolă, pe care Iancu însuși nu a desfăcut-o, ci în fața poporului a dat-o altelei persoane spre citire, care apoi a împărtășit cuprinsul plin de amenințări la toți cei de față. Bine-mi aduc aminte, că una din amenințări era, că *nici pruncu din pîntecele mamei nu va fi cruțat*.

Begnescu și *Andreica* eliberați din prinsoare de către Hatvani au fost promisi că ei se vor întoarce cu răspuns la

Abrud, dar' *Iancu* nu li-a dat voe, în locul lor a trimis ca soli pe *Nicolae Sabo* și pe *Petru Ioanete*; cest din urmă și azi mai trăiește. Ambii au eșit din Câmpeni călare, avînd în niște bețe *cărpe albe*. Când s'au apropiat pe valea Abrudului de hotarul Abrudsatului deodată s'au întâlnit cu vre-o 30 husari kossuthiști, cari măcelăriseră pe doi Români. Trupurile lor zăceau aruncate lângă drum. *Nicolae Sabo*, care apucase ceva mai înainte decăt soful seu, văzînd cruzimea aceea a dat pînteni calului, a trecut valea și a apucat fuga la deal, ear' după el husarii. Numai dibăcia lui de a călări când într-o parte când într'alta l'a scăpat de desele gloante trimise după el. Când era pe la mijlocul dealului au eșit din tufisuri vedetele Românilor șohodoleni și atunci husarii nu l'au mai urmărit. *Petru Ioanete* fiind după o cotitură a drumului nu a fost observat de husari, și așa i-a fost cu puțință a se reîntoarce tot pe drumul țerei, acasă la Câmpeni, unde a povestit cele văzute și întemplate.

În aceea seară s'a și pornit lagărul din Câmpeni asupra Abrudului. Tot în seara aceea s'a întemplat și uciderea avocatului *Petru Dobra* în piața Abrudului, fiind sedus ca să-și cerce mîntuirea din temniță prin fugă. La acea bătaie s'a folosit și 2 tunuri de metal, care s'a vîrsat din clopote, în Câmpeni, și așa pe lângă tunurile de lemn aceste 2 tunuri de căte 6 funți au făcut mari servicii la învingerile raportate.

Socotind deci la aceste întemplări premergătoare omoririi lui Dragoș, pe care *Hatvani* nu l'a luat cu sine în fuga lui dela Abrud, ci l'a lăsat în mîna soției — cine se va mira, că poporul a fost infuriat asupra lui Dragoș, care numai atunci ar fi scăpat cu viață, dacă ar fi avut norocul să se întâlnească cu Iancu, care în bunătatea inimii sale nici pe prizonierii maghiari ajuși în fața lui, nu permitea să-i împuște sau măcelărească.

Cred că dl *Antonescu*, secretarul lui Dragoș, ca martor ocular a celei triste scene va da o descriere mai detaliată a celor întemplate în Abrud sub durată petrecerii lui Dragoș acolo, pentru-că și domnia-sa, care scăpând din Abrud și ajungînd pe Hatvani a văzut și spănzurarea lui Buteanu, și și cu un alt soț român, erau să fie spănzurați în altă zi, de cumva nu scăpau din coțelul, unde fuseseră la porunca lui *Hatvani* închiși.

Poporul în judecata sa toate relele ce au urmat le-a aseris lui Dragoș, care cu asigurările sale a dus inteligența română la Abrud și i-a cumpănit-o să rămână fără scut militar.

Aceste am onoare a le aduce la cunoștința onoratalui public român, ca născut în Câmpeni, așa precum le-am văzut eu în etate de 8 ani, și precum altele le-am auzit chiar din spusele oamenilor competenți.

Rubin Patița,
advocat.

INFORMAȚIUNI.

Dr Speranță va prezenta la expoziția din 1900 din Paris, un album cu gravuri în colorii.

Doi pictori români vor percurge vara aceasta Macedonia spre a aduna materiale pentru tabele mari în ulei, destinate pentru expoziția din Paris.

Dr I. L. Caragiale a terminat *Istoria Românilor*, cu care fusese însărcinat de ministerul instrucțiunii publice.

„**Începutul creștinismului la Tomi**” în Dobrogea, a fost subiectul unei conferințe, ținută de dl profesor *Tocilescu* în Constanța, din prilejul excursiunii ce a făcut acolo cu studenții din București.

Sosiți în Sibiu.

La 12 Iulie n. 1899.

Hotel „*Împăratul Romanilor*”: Staneek, conducător de fabrică din Graz; Kalos, inginer din Făgăraș; Devény, căpitan, Wistrizl, locotenent din Cluj; Tothi Szabo S., inspector din Alba-Iulia; Tothi Szabo G., forestier sup. din János-háza; d-na Cajan din Roșia-montană; Kohn cu fiica din Alba-Iulia; privatieri; Stern din Alba-Iulia, Wurm din Bodenbach, Indig din Cluj, Drab, Kunert, Koller, din Viena, Kertész din Budapesta, comercianți.

Hotel „*Neurhären*”: Meszáros, notar din Erdő-Alja; Sümegh cu familia din Covasna; Schröder, sublocotenent din Mostar.

Hotel „*Meltzer*”: Surescu cu soția, comerciant din București; Voiculescu cu soția, profesor din Craiova; Barz, preot din Scărișoara; Avramescu, major din Rimnic; Neustädter cu soția, casar din Sighișoara.

Hotel „*Habermann*”: Sonnenberg, berar din București.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltaș
Proprietar: Pentru „*Tipografia*”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Cumpărați cerneală Beyer numai cerneală Beyer.

Unde nu se capătă, livrează direct fabrica de cerneală Beyer din Teplitz.

[178] 17—50

Mătasă Foulard 65 cr.

(FOULARD-SEIDE)

— până la 3 fl. 35 cr. pro metru, desemnurile și colorile cele mai noue —

precum și mătasă Henneberg, neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14 65 de metru — lucie, vârgată, carre, muștrată, Damaste etc. (cam 240 diferite calități și 2000 diferite colori și desemnuri etc.

Pentru haine și bluze din fabrică. Privăților li-se trimite franco și liber de vamă, în casă.

Mustre se trimit cu posta primă.

[4] 28.-52

(În Elveția porto postal e dublu).

Fabricile de mătasă ale lui G. Henneberg în Zürich,

(liferant de curte c. și r.)

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

29 de romane și schițe.

Prețul 1 fl., plus 5 cr. porto.

Se poate procura dela „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut!

Bine apreciată de întreaga presa noastră.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN DE GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Comandă se pot face la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Se află de vânzare:

George du Maurier

TRILBY.

IN ROMANEȘTE DE AFIN DE LA TUSCIA.

Prețul 1 fl. v. a plus 5 cr. porto.

A apărut la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea Stuparilor săteni

de Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrații în text.

Editura și proprietatea „Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului”

Prețul 85 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă pe un frunză învățător, stupar priceput. Ea tratează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Tocmai a apărut și se așteaptă de vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CEȘTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR ȘI MODURILE SOLUȚIUNII SALE

ÎN UNGARIA DE AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr v. a. cu trimitere postală 55 cr. v. a.

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator **Al. Vlăduță**, se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Inbire”, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50

„Dan”, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75

„Dan”, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.

„Din goana vieții”, ediția III. (1895) fl. 1.75

„Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.

„Icoane sterse”, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.

„Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare”, nuvele, editura Milosescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adresează: „Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate! Cadou ocazional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicațiile orientailor de Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32”) imprimat pe hârtie velină, în două colori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este cadou potrivit pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Lanu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murășului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrații și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

„Pînă astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce într-adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandă se pot face la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tîrgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și **BOALELE CONTAGIOASE**

stînd cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

La Librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele publicațiuni ale Societății

„Inocențiu Micu Clain”

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tînăr” de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.

2. „Pregătire la moarte”, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.

3. „Duh muscălescu”, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.